

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2022

Κυριακή Γ' ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ιγ' 10 - 17)
4 Δεκεμβρίου 2022

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή μᾶς φέρνει στὴν σκέψη ἓνα γεγονός πὸ ἐξελίχθηκε μέσα σὲ συναγωγή, ὅπου δίδασκε ὁ Κύριος κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου. Ἐμφανίστηκε μία ἀληθινὰ ταλαίπωρη γυναίκα, ἡ ὁποία γιὰ δεκαοκτῶ χρόνια καὶ ἀπὸ συνεργία τοῦ Σατανᾶ, βρισκόταν σὲ ἄθλια κατάσταση. Ἦταν συγκύπτουσα, δηλαδή συνεχῶς σκυφτή, ἀδυνατώντας νὰ σηκώσει πάνω τὸ κεφάλι της. Ὁ φιλόανθρωπος Κύριος τὴ λυπήθηκε καὶ ἀφοῦ τὴν προσέγγισε, ἔβαλε πάνω της τὰ χέρια Του, καὶ αὐτὴ ἔγινε καλὰ τὴν ἴδια στιγμή. Τότε, τόσο ἡ πρῶην ταλαίπωρη γυναίκα, ὅσο καὶ ὁ λαὸς πὸ εἶδε τὸ θαῦμα, δόξασαν τὸν Θεό.

Ὁ ἀρχισυνάγωγος, ὅμως, μετὰ τὴ θεραπεία τῆς συγκύπτουσας ἀπὸ τὸν Κύριο, ἀντέδρασε, ἐπικαλούμενος τὴν τήρηση τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου. Μὲ ἀγανάκτηση εἶπε στοὺς παρευρισκομένους νὰ μὴν προσέρχονται πρὸς θεραπεία τὸ Σάββατο, ἀλλὰ τὶς ὑπόλοιπες ἑξι ἡμέρες τῆς ἑβδομάδας: «Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθαι, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου». Τοῦτο τὸ ἔκανε ὄχι ἐξαιτίας τοῦ ζήλου πὸ εἶχε γιὰ τὸν πατρῶο Νόμο, ἀλλὰ διότι ἦταν ὑποκριτής, γεμᾶτος φθόνου.

Ὁ φθόνος εἶναι ἓνα φοβερὸ νόσημα, εἶναι πάντοτε τέκνο τῆς κακότητος τοῦ Σατανᾶ καὶ ἀντιμάχεται καὶ ἀμφισβητεῖ τόσο τὸν ἴδιο τὸν Θεό, ὅσο καὶ τὰ ἔργα Του. Ὅταν ἐμφανιστεῖ στὴν ψυχὴ, τὴν τυφλώνει καὶ τὴν ἐξασθενεῖ, ὅπως ἡ σκουριὰ τὸν σίδηρο, καὶ κάνει τὸν ἄνθρωπο νὰ μὴν μπορεῖ νὰ ἐνεργήσει λογικὰ καὶ νὰ μὴν βλέπει καὶ νὰ σκέφτεται τίποτε ἄλλο παρὰ μόνο τί κακὸ νὰ πεῖ καὶ νὰ κάνει. Κατὰ πῶς λέει ὁ Μέγας Βασίλειος ὁ φθόνος προέρχεται ἀπὸ τὴ ζήλεια, γεννᾷ τὸ μῖσος καὶ μεταφράζεται σὲ λύπη γιὰ τὴν εὐτυχία τοῦ ἄλλου. Ἔτσι ἐκδιώκεται ἡ ἀγάπη καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀντιμετωπίζει τοὺς πάντες, ἀκόμα καὶ τοὺς εὐεργέτες, ὡς ἐχθρούς. Ὁ φθονερός λυπᾶται γιὰ τὰ καλὰ καὶ τὶς ἀρετὲς καὶ τὴν εὐτυχία τοῦ πλησίον, ὑποφέρει γιὰ τὶς ὅποιες ἐπιτυχίες ἔχει ὁ συνάνθρωπός του. Στενοχωριέται καὶ πληγώνεται ἀπὸ ὄλους. Ἔχει κάποιος καλὴ ὑγεία; Αὐτὸ πληγώνει τὸν φθονερό. Εἶναι κάποιος πὸ ὠραῖος καὶ πὸ ὁμορφος; Εἶναι πλούσιος, ἔχει κοινωνικὴ ἐπιφάνεια; Τοῦτα εἶναι πληγὲς καὶ τραύματα στὴν ψυχὴ τοῦ φθονεροῦ. Τὸ μόνο πὸ ἀνακουφίζει τὸν φθονερό εἶναι ἡ δυστυχία τοῦ συνανθρώπου του, τὸν ὁποῖο φθονεῖ. Ὅταν λοιπὸν κάποιος χαίρεται, κατὰ τὸν Μ. Βασίλειο, ὁ φθονερός δὲν χαίρεται μαζί του, ὅταν,

ὅμως, ὑποφέρει τότε συμπάσχει μαζί του καὶ τὸν εὐσπλαχνίζεται γιὰ αὐτὸ ποὺ ἔπαθε. Χαρὰ τοῦ φθονεροῦ λοιπὸν εἶναι νὰ δεῖ, τὸν ἐπιτυχημένο νὰ ἐκπίπτει σὲ ἔλεεινό, τὸν εὐτυχισμένο ἄνθρωπο νὰ γίνεται δυστυχῆς καὶ τὸν χαρούμενο νὰ δακρῦει καὶ νὰ πενθεῖ.

Ἡ κατάσταση τοῦ φθόνου εἶναι ἐναντίωση στὸν Θεὸ τῆς ἀγάπης, σὲ αὐτὸν ποὺ μᾶς ἔδωσε τὴν ἐντολὴ νὰ ἀγαπᾶμε ὄχι μόνο ὄσους -γιὰ ὅποιονδήποτε λόγο- μᾶς ἐπηρεάζουν καὶ μᾶς ἐνοχλοῦν, ἀλλὰ ἀκόμα καὶ τοὺς ἐχθρούς μας. Ἀντ' αὐτοῦ οἱ ταλαίπωροι φθονεροί, ὄχι μόνο τοὺς ἐχθρούς τους δὲν ἀγαποῦν, ἀλλὰ ἀκόμα καὶ τοὺς φίλους καὶ ἀδελφούς καὶ εὐεργέτες τους φθονοῦν καὶ ἐπιβουλεύονται γιὰ τὴν εὐτυχία ἢ τὴν ἐπιτυχία τους.

Ὁ φθονερός ἄνθρωπος ἔχει ἔλλειμμα ἀγάπης καὶ ἄρα μένει ἐκτὸς τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν πᾶνε ὅσοι μισοῦν καὶ φθονοῦν τὸν ἄλλο, ἀλλὰ αὐτοὶ ποὺ ἀγαποῦν καὶ χαίρονται γιὰ τὸ καλὸ, τὸ ἀγαθὸ καὶ τὴ δόξα τοῦ συνανθρώπου τους.

Ἄς μὴν λησμονοῦμε πὼς ὁ θάνατος γιὰ ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐκπήγασε -ὡσὰν ἀπὸ πηγῆ- ἀπὸ τὸν φθόνου τοῦ διαβόλου, καθὼς ἐπίσης ἡ ἔκπτωση ἀπὸ τὰ πνευματικὰ ἀγαθὰ καὶ ἡ ἀποξένωση ἀπὸ τὸν Θεό. Ἄρα ἐφόσον ποθοῦμε τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἅς ἀκούσουμε τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, ὁ ὁποῖος μᾶς συμβουλεύει: «μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλοῦμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες», καὶ ταυτόχρονα μᾶς ζητᾷ νὰ γίνουμε «ἀλλήλους χρηστοί, εὐσπλαχνοί», συγχωροῦντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλο «καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἔχαρίσατο ἡμῖν».

Ἄς ἀγωνιστοῦμε λοιπὸν νὰ μετανοήσουμε καὶ νὰ ἀποβάλουμε τὸ ὀλέθριο πάθος τοῦ φθόνου ἀπὸ τὴν ψυχὴ μας καὶ ἀντ' αὐτοῦ νὰ ἀποδεχθοῦμε τὸν ἀδελφὸ μας, νὰ χαροῦμε γιὰ ὅλα του τὰ προτερήματα, μὰ κυρίως νὰ ταπεινωθοῦμε καὶ νὰ τὸν ἀγαπήσουμε, ἐπειδὴ αὐτὸς γίνεται μέσον τῆς προσωπικῆς κοινωνίας μας μὲ τὸν Θεό.

Ἀμήν.

[dkpdf-button]